

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!

Despre iubirea aproapelui

În zilele noastre ideea de a-ți iubi aproapele a fost înlocuită de iubirea de sine. Oamenii au devenit, odată cu trecerea timpului, din ce în ce mai egoști. Înainte de orice omul pune interesul personal și caută să satisfacă doar nevoile personale. Satisfacerea propriului ego a devenit problema cea mai importantă a umanității “eu să mananc totul, eu să am parte de cele mai bune bucate, eu să am cele

mai multe mașini și cele mai mari case, eu să fiu cel mai bogat” și așa mai departe, așa vorbește omul zilelor noastre. Întreaga lume se învârtă în jurul unui singur cuvânt “eu”, acaparat de acest cuvânt omul uită să observe oamenii care suferă lângă el, uită bucuria liniștitoare ce învaluie sufletul atunci când daruiești tot fără să aștepti nimic în schimb. Mulți dintre noi dăruim așteptând ceva în folosul nostru, în general mai mult decât am dat, dar și mai mulți dintre noi nu oferă nimic și au pretenția să li se astearnă lumea la picioare.

“Totul pentru mine și pentru alții nimic”, de ce să ajuti pe alții când te poți ajuta pe tine însuși, să ai tu mai mult și mai mult. Zgarcenia și egoismul, dar mai ales indiferența față de soarta celor nefericiți și îndreptarea gândurilor mereu spre interesul propriu distrug principiul Universului. “Iubește-ți aproapele” spune Dumnezeu, iubește-l mai presus decât pe tine și pune nevoile lui înaintea nevoilor tale, trăiește pentru el și nu pentru tine și atunci vei ști ce e fericirea adevărată.

Acesta este sfatul Domnului, El nu ne vorbește despre fericirea pe o ai când îți cumperi o pereche de

pantofi, care dispare atunci cand pantofii se uzeaza, ci despre fericirea pe care o ai atunci cand cumperi aceiasi pereche de pantofi spre a-i darui. Simpul fapt ca ai daruit ceva unui om nevoias fie si o paine, dar care este absolut necesara pentru a supravietui, aduce o linistie uimitoare. Faptul ca esti constient ca nu poti primi in schimb si totusi daruiesti din toata inima pentru a ajuta, face din multumirea sincera cel mai scump dar si cea mai dulce alinare a sufletului. Imaginati-va o lume in care fiecare ar avea grija de celalalt, de nevoile aproapelui atunci cu siguranta nimanui nu i-ar lipsi nimic pentru ca aceasta este promisiunea Domnului. Dumnezeu vorbeste de noi, copii sai ca un singur trup, asa cum mana nu poate functiona fara actiunea creierului, asa cum inima nu poate functiona actiunea sangelui, asa cum toata organele functioneaza dupa un principiu, tot asa oamenii nu pot trai separati, desprinsi de "trup" pentru ca nu ar mai exista.

Dumnezeu ne indeamna pe fiecare din noi la dragoste si nu la dragostea de sine ci la dragostea celui de langa sine. Definitia noastra pentru dragoste este total deformata. Iubim pentru ca ne convine, pentru ca suntem egoisti si vrem sa ne fie bine, iubim prefacut, ne prefacem ca iubim pentru a duce la indeplinire un interes. Si Dumnezeu ne spune ca de fapt nu iubim si ajungem la concluzia ca am uitat sa iubim cu adevarat. Dumnezeu ne vorbeste de o dragoste total diferita de cea pamanteasca el ne reaminteste adevarata definitie a dragostei, de o dragoste ce nu pierde nicodata: "Dragostea este indelung rabdatoare, este plina de bunatate: dragostea nu pizmuiește, nu se lauda, nu se umfla de mandrie, nu se poarta necuviincios, nu cauta folosul sau, nu se manie, nu se gandeste la rau, nu se bucura de nelegiuire, ci se bucura de adevar, acopera totul, crede totul, nadajduieste totul, sufera totul, Dragostea nu va pieri niciodata" (1 Corinteni 13) .

VIATA DE LICEU

se traieste o singura data!